

Lleida 23 de Setembre de 1900.

L'AVEU DE LA SETMANARI REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Semestre 8 pessetes
 Any 5 "
 Pagos a la bestreta. Número solt 10 céntims

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 Fraga, 17-1.º (davant de la Plaça de la Constitució).

**ANUNCIS
COMUNICATS Y ESQUELES**
 Preus convencionals

L'autonomia del Municipi

Al fer lo programa catalanista la divisió del Poder en central, regional y local, li dona a cada una d'aquestes entitats ses atribucions propies, sens que per això en l'essència d'aquell quedí pera res desmembrat ni restringit son peculiar caracter.

A les tres manifestacions ó millor dit esferes del Poder, li atribuim un desenrotllo y un moviment desembrassat sens que s'pugui donar lo cás d'un rompiment, avans al contrari, per lo mateix motiu de que l'ircle de cada una d'aquestes esferes es divers, se completan y armonisan.

L'excés d'atribucions, produueix sempre abusos é injustícias, y aixís trobem que cada sevulga d'aquestes representacions del poder que rebassi los límits de sa gestió, cau en lo trist principi tan en sis avuy en dia, de que s'lo dret de la forsa lo que vens a la forsa del dret.

Per això nostre programa tan interès té en que's conservi l'autonomia de la que'n nostre concepte es la primera manifestació de la societat política, lo Municipi y ab aquest desitj, no pot menys que protestar de totes les ingerencies estranyes que s'oposin a son natural desenrotllo, só pretext d'una tutela que pera res necessita y que moltes voltes contribueix encara a avivar deficiencias y escanyar sanitoses iniciatives ó enlairats sentiments.

A cuantes reflexions se presta lo que avuy está passant a Barcelona ab motiu de l'inspecció d'aquell municipi! Repassém la munió de carrechs que's fán a n'aquella corporació municipal etxura del centralisme y trobarém que potser la majoria indican aquella tutela de que parlabam, que no s'fà sinó posar trabes en alló que pera res se necessitan. "Per haver l'Ajuntament usat facultats esclusives del Ministeri al autorisar una petita variació en lo trassat d'un Tramvia. Per incumpliment de la llei que concedeix los destins als sargentos. Per no haver donat coneixement de la majoria d'aqueixos nombraments al Capità General. Per recaudar arbitris extraordinaris sens autorissació del Ministeri. Per abonar lo descompte als empleats en concepte de gratificació, etc. etc., es a dir una porció de carrechs motivats per l'incumpliment de leyes centralissadores que'n la pràctica se fán molt difícil de cumplir quant no resulten fins ridícules pera la corporació que continuament té pór de caurer en un d'aquests paranyos que ab tanta facilitat troben los senyors directors de la política espanyola.

No volém dir ab tot això que s'ha mereixi cap motiu de defensa la corporació municipal barcelonina, avans al contrari, filla d'un caciquisme egoista y desnarit, en les actuals circumstancies, es casi segur que la mereixia una bona inspecció, més no que s'fós una parodia que acabés com al autor li sembli, sinó una verdadera regla de conducta pera l'esdevenir, que servís d'exemple als uns y d'escarment als altres.

Apart donchs aquells carrechs, y's que sols enclouen petites faltes d'administració,

voldràm que 'ls que'n si portan una verda-dera responsabilitat són degudament exigida als culpables.

Y que no's pot titllar de que aquestes sigan comeses per cap entitat autònoma, no cal demostrarho. La corporació municipal de Barcelona pateix dels mateixos vics y pecats que la gran majoria de les d'Espanya y per això de que l'sistema centralista ha posat allá ses grapes, se troben aqueixos resultats y ho diu ben clar la classe de gent que sols sommia pera empunyar una vara ó vestir una banda.

Es clar donchs que l'autonomia municipal no deuria esser implantada ab l'actual sistema parlamentari. Corporació Municipi eminentment administrativa, lo verdader sufragi pera sa composició, deuria esser exercit per los caps de casa agrupats en classes fundacionales en lo treball manual, en la capacitat ó en les carrees professionals y en la propietat, industria y comers, ab organissació gremial en lo que són possible y allavors contribuirà a tindrer lo verdader govern del poble pera'l poble, destruint aquesta oligarquia de gent inepta, sers inútils que tan abundan per desgracia en nostres corporacions municipals y dels que no cal presentarne exemples, perque bé prou y massa ne sufreixen sa feixuga carrega sos administrats, pera que no sigan de tots coneiguts.

J.

NOTES POLITIQUES

Befa sanchnanta

Un periódich inglés ab motiu dels piramidals plans d'en Silvela que pesa a qui pesa vol tornar a ser la marina espanyola, diu que de primer entuvi va a construir entre altres vint acorassats perque no vol que Espanya perdi la preminència entre les potencies navals (?).

Encara no's han fet prou desgraciats aqueixos polítichs de Ponent després de tants anys que exerceixen l'hegemonia al Estat Espanyol, llansant ab sis disbauxes l'imperi més grant y ric que l'Sol iluminà, portant á morir nostres fills de fam y miseria, fent ensorral al mar nostres suhors malgastats en barcos inútils, eclipsant nostra honra ab lo vergonyós tractat de París, condenamnos a la miseria més espantosa, obligats á pagar un pressupositi insopportable á nostres forces acabades més llauget á sis ambicions may saciades.... qu'encara pera una infantívola satisfacció d'amor propi, pera que hi haigui algú que s'cregui es en Silvela un grant estadista, se fá contar als diaris estrangers lo que's una befa sanchnanta en l'estat miserable d'aclaparament y anorreament á que habém sigut arrastrats sens pietat tots los que avuy estém baix lo domini del successor d'en Cánovas de malaurada memoria!

Pressagis de mal temps

Aquí no passa res que valgu la pena de distraure un moment del temps que tant aprofitat resulta per aqueixa burocracia que viu á costa de la Nació y que tant s'ha divertit y banqueteixat durant aquest istiu.

Lo tristíssim drama que'n la actualitat s'està desenrotllant a Catalunya, obreix a causes generals que afecten a tot lo mon y l'Gobern poch ó res te que ferhi en l'assumpto; es una jugada amaga-

da dels fabricants, d'aquests egoistes catalanotes, pera guanyar més diners esplotant als treballadors rebaixantlos lo jornal; es un negoci que varen errar los industrials al vendre lo coto que tenfan pera fabricar perque son preu había pujat y ara's troben que n'han sigut de tontos, que al tenirne que comprar també los el demanen igualment car; es que tots los fabricants de Catalunya tenen uns engarratats a les calderes que solament serveixen pera cremar carbó inglés y cuant aquest s'acaba..... tururut ja no poden treballar..... y aixís per aquest istiu van brollant les tonteries dels llavis d'aquella gent de Ponent que fora lo guanyar eleccions y crear y cobrar tributs y gabeles ja no saben de que se es eluent en cap assumpto interior ni exterior.

Y entretant, com un reguero de pólvora va estenentse arreu de Catalunya la miseria més horrorosa amarrant convertirlo tot en un munt de runes; nya industrial, tenen que tancar sus portes; la llegió de treballadors llansats al carrer sense pa y sense aixopluch se fa formidable; los pagesos arruinats a forsa d'espremels pera ferllhos traure un such que no tenen; y l'comers agonisants, sense mercat ni moviment en mitj de la desfeta del capital y del treball; a tot això los de Ponent preocupats tant solzament en apujar lo pressupositi á fi d'aumentar aqueixa burocracia que viu y frueix á costa de la Nació arruinantla y secant sus fonts de riquesa; entregues per complert á la afemallada vida de satisfaccions, plahers y concupiscencies que la possessió del poder dona a Espanya tal com lo centralisme ponentí se l'ha organisat, no podén ó no volen sentir l'esfriador trontoll de la feréstega turbona da que la desesperació de la miseria y la fam està formant.

No vulgueren escoltar los planys ni veure les llarmes dels infelissos als que han subjectat al pago d'un pressupositi inaguantable á fi de que 'ls pugan continuar sa vida de desbauxes.... qui sab si l'esfriadora realitat brutal, famolencia y vengadora sense pietat los atrapará com al oriental Baltasar y acabará ab ells aixís com ab nosaltres que cap culpa hi tenim!

De ma mestra

Diu lo Diari de Barcelona ab motiu de la comedia d'inspecció de que ha sigut objecte l'Ajuntament d'aquella ciutat:

"... porque todos han sabido y saben lo que pasa aquí y en Madrid y en otras partes; y lo toleran y seguirán tolerándolo por que así como las huertas necesitan estiercol para dar verduras, también lo necesitan las urnas para dar diputados y es sabido que los Ayuntamientos son los estercoleros municipales."

De ma mestra respectable confrare conservador. Aixis han parat los Ajuntaments creats per lo centralisme ponentí y poblatos de devots partidaris d'un sistema que corromp tot cuant toca.

M.

Moviment Regionalista

A ARAGÓ

Juegos Florales

Alcanz. — Espectáculo grande, hermoso fué el celebrado el dia 11 en el coliseo de esta Ciudad; jamás este teatro se ha visto tan favorecido por público tan selecto y más docto, ni ha aparecido tan engalanado con tanto gusto y elegancia.

Alcanz no sabia lo que eran Juegos Florales; hoy esta fiesta ya está en el alma de todos y todos sabemos lo que es rendir honroso culto á la patria, á la fe, y al amor.

Comenzó la citada fiesta, dando lectura D. Vicente Bardavid a una brillante memoria, en la que dió a conocer el número de trabajos premiados señalando al mismo tiempo en sentido crítico con sumo tacto y especial talento. Acto seguido, el mantenedor D. Eduardo Jesús Taboada comenzó su discurso, con esa fácil elocuencia, con ese elegante estilo que es peculiar en él explicando al público cómo y donde tuvo su cuna los Juegos Florales, enumerando después los nombres ilustres que honran las páginas de nuestra historia alcanziana en las ciencias, en las letras y en las artes, y después de inspiradas cláusulas que arrancaron al público aplausos de entusiasmo, dió fin recitando unos versos de nuestro poeta Bono Serrano.

El Secretario invitó al poeta laureado para que se presentase á la elección de reina, y el Sr. Casafíal acompañado de pajes y mayordomos y bajo los acordes de la música local, hizo el sonido de la campana.

La composición de nuestro querido amigo Alberto, es como todas las suyas, sentida, inspiradísima, llena de naturalidad en cuyos versos supo colocar frases hermosas para las alcanzanas, demostrando el cañizo que el citado poeta profesó á esta Ciudad.

En la imposibilidad de hacer una reseña digna de los trabajos que se leyeron, nos limitamos á decir, que las poesías del P. Marcos (Escolapie), de D. Manuel Foz, Sr. Berdejo, Sr. Pieltain, Sr. Boques y otros muchos sancionó el público el fallo que el jurado de ellos había hecho, pues uno excitando la risa del público á otro arrancando lágrimas, supieron honrar y dignificar esta fiesta de la inteligencia.

Terminada la lectura de los trabajos el Sr. Presidente D. Gerónimo Blasco, se levantó de su asiento y con palabra correcta, con expresión sencilla al par que docta, dió la nota final con su discurso epílogo, en el que tuvo frases para todo el mundo, para los autores honorificados y especialmente para la reina.

Finalmente D. Alberto Casafíal, volvió á buscar la reina y acompañada del mismo modo que antes, desde el trono llevó hasta su paleo; terminando de este modo esta hermosa fiesta de los Juegos Florales, dejando en todos los expectadores una emoción grande, y bella y que muy tarde se borrará del corazón de los alcanzanos.

(El Eco del Guadalupe).

A CATALUNYA

S'annuncia la publicació dels següents llibres de la biblioteca del Català Devot, que's titularan: «Euclogi Català», «Tresor litúrgic» y «La primera Comunió.»

— Los catalans de Santiago de Cuba han constituit un «Centre Catalanista», elegint se la Junta Directiva de la que n'és president don Federich Boix y vocals don Faust Magrans, don Rafel Jacas, don Joan Roses, don Agustí Ferret, don Salvador Camps, don Francisco Cusiné y don Joan Garriga.

Adjunt á la mateixa societat hi haurà una secció coral que cantarà composicions de'n Clavé y altres compositors catalans, una secció dramática que posarà en escena obres d'autors catalans, otra secció pera organizar vestides ó concerts en los que sempre s'donarà preferència á la poesía y música catalana y per últim una altra secció de beneficència pera auxiliarse mútuament en les necessitats.

Lo primer acte de la societat ha segut la publicació d'un Manifest que ha repartit entre tots los catalans invitacions á qu'es posin sota 'ls plecs de la bandera que enlaira lo «Centre Catalanista Cuba.»

— Hem rebut una tarjeta de «La Ilustració Llevantina», oferintnos son nou domicili, Rambla de las Flors, 20, primer pis, Barcelona, hont ha quedat ja establecida la Redacció y Administració.

Agrahí l'ofertenit, desitjant veure aviat per nostra Redacció tan simpàtica Revista.

Manuel Boix

—Segons lo *Journal d'Agriculture Practique*, que surt à París, en son número de 30 de Agost, lo Jurat de la Exposició Universal de París ha concedit medalla de plata á l' Agrupació Catalanista de Mollet del Vallès per los productes agrícols alimenticis d' origen vegetal y una altre pels productes no alimenticis.

Felicitem als nostros amichs.

—La «Agrupació Protectora de la Ensenyansa Catalana», de Barcelona, ha acordat donar á son càrrec varies classes en lo prop vinent curs que començerà l' primer d' Octubre y finirà l' 31 de Maig.

Les classes serán d' «Història de Catalunya» los dimecres per don Joseph Fiter é Ingles; de «Gramàtica Catalana», los dilluns y dijous y de «Geografia de Catalunya», los dissabtes; abdúus á càrrec de don Francisco Flos y Calcat.

Lo lloc designat es lo local que ocupa lo Colegi de Sant Jordi y de 9 á 10 de la nit, essent necessari solzament, pera assistirhi en calitat d' alumno lo pago de la matrícula que es de «cinch pesetes» pera tot lo curs. Quedan dispensats del pago de la matrícula los socis de la Agrupació.

Aquesta mateixa Agrupació te en projecte donar conferencies dominicals sobre temes consemblants á les classes anunciades, essent públics aquets altres actes.

—Baix lo nom d' «Aplech Catalanista» s' ha constituit á Barcelona una Societat artística dramàtica, qual fi es lo foment del art dramàtic català per medi de funcions teatrals y altres solemnités artísticas. Sabém qu' està en tractes ab la empresa de lo teatre de Novetats pera pendre á son càrrec les funcions que s' hi donguin los dimars no festius de cada setmana, mentres hi actuï la companyia catalana que dirigeix don Enrich Borrás.

De les funcions que s' donguin tots los dissabtes al mateix teatre, se n' ha encarregat l' antiga «Societat Cervantes» que actuava al teatre Romea.

—L' homenatge que Blanes dedicá al malagueyt patrici y literat Joseph Cortils y Vieta resulta solemne.

Lo dia 9 del corrent se descubrí en aquella vila una lápida recordatoria y s' posà l' nom del escritor á un carrer, celebrantse una funció religiosa y una vetllada necrològica en la que hi prengueren part elements valiosos del catalanisme.

—Dimecres doná en lo local de l' Associació Catalunya altra conferència sobre Gramàtica Catalana, D. Enrich Arderiu que fou escoltada ab molt gust y aplaudida per la concurrencia. Terminá la vetllada ab lo cant dels Segadors.

TARDOR

IMPRESOS

¡Com s' apaga la gran llum
que fá poch tot hu encenia!
¡No hu heu vist? Mireu los camps...
Aquell vert qu' avans somriá,
clar, brillant, lluent com seda,
vá prenen tons de vellut....
La llum, térbola, en las plantas
vá filtrant, y en lo molsut
de las fullas se reposa,
com pols d' or.....
• • •
¡Com la sento, la llum pobra
d' eix crepuscúl, dins del cor!

S.

Una excursió á Caldas de Bohí

Trobantme istihuejant en aquestes altures en les que tan á plaher se veulen passar los días d' aquesta temporada, no puch menos d' agafar la ploma pera comunicar als lectors de *LA VEU* las falgueres impresions que en eixas excursions he recullit.

Los que ab serenitat estoica, de grat ó per forsa, aguantém en Lleyda les ruhentes estocades del sol d' istiu que ns estabella, y hasta—m' atreveixo á dirlo—los que's consideran benhaurats, banyant llurs cossos en les salobrengues aiguës del Cantàbrich y omplint sos pulmóns ab llurs suaus flayres, jaiay podém, sens probarhu, formárnos un concepte cabal de lo que's un istiu en aquestes muntanyes, quins poètichs panorames, quina puresa y frescor d' aiguës y fins quina suculència y *confortabilitat* en los aliments sols coneixén los del plà, de passada en les grolleres líñies d' algúns payssatges ó entre 'ls palits párrafos d' alguna Crònica de viatges.

Arribat que s' es á la Pobla, y passada la que'n podem dir prosa, la part feixuga del viatje, comença lo poètic, lo encantador del mateix. Lo trós de camí desde la Pobla fins á Sarroca y Perbes, vorejant continuament lo Flamissell, es un idili continuat, ab lo conjunt admirable d' agua, verdor, rocas penjadas y espessos boscos que son una verdadera maravella.

La vista de Perbes, cuan s' ha deixat lo riu, es en gran manera encantadora; mirant desde baix aquell aplech de casas demunt de roca viva, sembla la morada d' alguna fada ó altre personatge misteriós, qu' admirém en cromos y fotografias.

Desde Perbes á Viu de Llebata; de Viu, passant son bosch y 'l barranch—quines aiguës fan la completa il·lusió de pujar—á Malpàs, desd' ahont, atravessant lo riu de Caldes, passarem al bonich y ben situat Llesp, entrant ja d' aquest modo en lo camí directe de Caldes. La Vall de Bohí presenta un aspecte fantàstich y grandiós; guardada sa en-

trada, com per avansat centinella, per lo poble de Cardet (quins habitants veuen sortir lo sol dugas vegadas en lo mateix dia), (1) presenta la forma d' una plassa de toros de dimensions colosals, rublera de vida y ufano.

Passat Barruera y Erill, s' arriva á Caldes. Nom' entindré en descriurser ses variades, bones y abundants aiguës, verdadera maravella de la naturalesa, admiració de propis y estranyes. Un aplech de fonts de qualitats antitòpicas, abundants y continuas y en espay tan redut, dupto que hi siga en tot lo mon.

Pero malgrat aquestas inmillorables condicions, Caldes es un cos sens' ànima; no falta que la hi ha tret. Desde que l' govern del Centre hi va posar ses urpes, no ha sigut més lo qu' era. Tothom se planys d' aquest cambi. Avans, sense pretensions de cap mena, vida barata y religiositat exuberant enesa y atisada per la Verge de Caldes, los días passavan tranquil, ruidosos y plens de satisfacció ignocent. Avuy, tancada l' iglesia, llunyanas su Regina, la Verge Santa, y convertit l' establecimiento en mina d' explotació, los días passan feixuchs y sens afalach de cap mena, en tan que s' veu vuydarse la butxaca com per art d' encantament. Aquí, avuy, i' va dir un bon senyor, s' hi ha de vindre ab molts diners y poca fá.

J. F.

Agost de 1900.

DE LA SETMANA

Assamblea d' Apotecaris

La nota més notable d' aquests darrers dies, ho sigut, en nostra ciutat, l' important Assamblea d' Apotecaris de Catalunya, que s' ha celebrat lo 17, 18, 19 y 20 del corrent mes.

Es tan mes digne de lloarse y apreciarse en la mida de son gran valor l' esmentada reunió, segona de les que n' nostra terra celebren los distingits col·legis catalans, en cuant ha tingut lloc en una capital, en que l' ensopiment y l' apatia, la quietut y l' indiferència son ses més característiques notes. Aquí causa estranyesa lo moviment, la vida, l' esfors en qualsevol sentit que sía, sobre tot en lo de l' intel·ligència, així es, que una Assamblea tan brillant com la que ha tingut lloc, significa, per part de la digníssima è illustrada Junta de Gobern d' aquest Col·legi, una gran forsa de voluntat y una activitat y zel extraordinaris, y fervents desitjos d' enllarjar la professió, per part dels distingits Asambleistes que á ella han concorregut.

Sentim molt que la índole del nostre setmanari, 'ns privi del gust de donar munciòs conte d' actes realitzats y dels acorts presos: no fa falta, per altra part, ja que la premsa local diaria, ho ha fet ab deguda oportunitat.

Cal si fer constar que Lleyda conservarà agrahiment profond, perque l' obsequi que s' tributan á les entitats que á sa sombra creixen se tributa á ella, envers dels digníssims representants dels Col·legis de Barcelona, Tarragona y Girona, los preclaris Drs. Codina Länglin, Cuchy, Foglieti, Llorens (D. Pere) y Cases, dels no menys il·lustrats y dignes professors Drs. Gelpí y Puig-Piqué, campions de la premsa farmacèutica barcelonina, que sempre acudeixen desinteressadament á aquesta mena d' actes, contribuint, primer, ab l' esfors de sos privilegiats cervells, y després, ab los productes de sa envejable ploma, á dàrlos major relleu d' importància; y també de la sufrida classe d' apotecaris rurals d' aquesta província, que han demostrat ab sa presència l' amor que senten per la farmacia y l' entusiasme per quan signifique engrandiment professional.

Lo magistral desenrotillo donat als temes que s' han discutit, per los ponents dels mateixos, los acreditats farmacèutics Sres. Maluquer y Carnicer d' aquesta capital y de fora de la mateixa seixanta Viladot de Agramunt, Esteve de Aytona, Valls de Vallbona de las Monjas, Baiget d' Arbeca, Ubach de Cervera, Collbató de Arenys de Mar, Vives de Girona, Casals de Almacelles, Foglieti de Girona y Arqués de Vinaixa; l' elevat criteri y sentit pràctic dels oradors que han pres part en la tasca de l' Assamblea y l' esperit científich y professional qu' aquesta ha tingut, son altres tans motius de just envaniment y satisfacció per los organitzadors d' aytal solemne festa de la respectable classe.

Nosaltres tenim verdader goig en comunicar á nosaltres llegidors aqueixas lleugeres impresions del Congrés farmacèutich, ab major motiu, perque en son fons, en sa esencia, hem vist ben clar y palpable l' esperit d' avens que inspira als fills d' aquesta terra, en una de les collectivitats de mes just rènom y merescut apreciar. Tots los assambleistes han contribuït en la mida de sus forses, y es de ley consignar que son molt potents las que posseixen, al enaltiment de la Farmacia catalana, que conta, avuy com sempre, ab sabis experimentats en los difícils treballs del laboratori y en los mes positius de la diaria comunicació ab lo public. Y de que l' esperit català ha presidit los actes de l' Assamblea, 'ns hu dona á entender lo fet de que, en lo dinar de despedida que l' Col·legi lleydatá do-

ná als senyors assambleistes, fou nostra hermosa llengua la encarregada de transmetter los impulsos del cor, al expressar la germanor y l' carinyo que han regnat durant aquestas memorables sessions. La major part dels eloquents brindis pronunciats per los senyors Codina, Puig-Piqué, Gelpí y Llorens, de Barcelona, Cuchy y Cases de Tarragona, Foglieti de Girona, Malet, degà de la premsa local, Jimenez Catalán, corresponsal del *Noticiero*, Fontanals, Director de *La Unión Médica*, Bafieres y Llorens, President y Secretari del Col·legi de Metges d' aquesta província, y per los membres del de farmacia senyors Borrás, Trilla y Esteve, resunits brillant, en la forma que ell sab ferho, per lo doctor Abadal y Grau, ho foren en català, com corresponia al esclat d' afectes del ànima, que necessitaba expresarse en sa propia llengua, ja que fins llavors endressava sus activitats al major explendor d' aquesta volguda regió espanyola.

Deixariam de cumplir un deber de conciencia, si no dediquessim un recor d' admiració al Col·legi de Lleyda y molt particularment á sos dignes President y Secretari, nostres estimats amichs Doctor D. Antoni Abadal y Grau y D. Pere Navarro, que han sigut l' ànima de la festa. Aquell, ab l' experientia de son talent y ab l' activitat de son caràcter, ha dirigit ab gran acert, tacto y discrecio les deliberacions, ha cumplimentat dignament als senyors assambleistes, ha tingut marcadíssimas atencions per tots, no s' ha oblidat de que 'ls principis científichs jugan un paper molt important en la marxa de les collectivitats, y s' ha multiplicat, acudint per arreu abont se feya necessaria sa presència; aquest, al cumplir lo penós deber que la Secretaría imposa, ho ha fet ab la solicitud que tots li reconeixen, de la manera perfecta ab que desempenya l' carrech, al ensembs que no ha descuidat lo mes petit detall ni la questió mes insignificant, y á fé que resulta verdader prodigi atendrer tantes y tan variades coses. A abdós quedón molt reconeguts per las distincions ab que 'ns han honrat, al portar la representació d' aquest setmanari.

Al acabar aquesta ressenya hem de fer constar nostre desitj de que als senyors assambleistes forasters los hi hagi sigut agradosa sa estada en nostra capital y de que l' hermos exemple donat per lo Col·legi de Farmaceutics de la província aien a tots mes y mes per seguir la honrosa empresa comensada. D' aquest modo, la Farmacia Catalana tindrà dies de gloria, de la qual participaré tots los amants de nostra patria.

LL. F.

Gemecho d' un musich vell!

—Passiho bé Senyó Ramón.

—La Verge l' accompanye, Senyó Marian.

—Vosté sempre tant trempat.

—Tant com trempat, no senyó, ara tocant y marxant, sempre.

—[Tocant] ¿Que per ventura s' hauré posat á misich?

—Sempre ho he sigut, pero densá que per economies van disoldre la banda municipal, que no he agafat més la trompa.

—Donchs, mire, no sava que fos artista.

—Home, artista.... artista...., no senyó, pero un passable executó.... algúns n' hi ha de mes dolents, encara que m' estiga molt lo dirlo.

—Donchs, tocate á la banda municipal?

—Baix la direcció del Senyó Paboleda, que al Cel sigue, primé, y després del Senyó Pauet.

—Encara com no va continuar á la Popular?

—Perque aquella banda y l' altra, ya era cuestió de partit y jo ja sab que no hé tingut mes partit que l' del treball y l' economia.

—Donechs no l' entenç: del fruit del treball ne surt l' economia y si vosté abandoná l' treball, dit s' està que abandoná també aquell fruit y per consegüent deixá penjada l' economia.

—Veurel, tot es cosa que mereix explicació. No se m' amague que l' treball es la base de la econòmia y que sense aquesta, malament podém adquirir aquells objectes que 'ns son de primera necessitat pel nostre consum. Pero al costat d' això te de mirar que com ja començo á ferme de *vellut* tinch d' economizar lo treball, per allargar la vida.

—[Home, eualsevol que l' sentís, creuré que 's del altre centuri]

—L' any que be, si Deu vol, ho sirém.

—[La veritat es, que 's anys passan que un no se'n adona!]

—[Oh! y tal. Figures que m' recordo de cuan era musich de la banda municipal, aquella afincació; aquell acert en tot. Vosté surte á algún acte de l' Ajuntament, es clà que no cobrare rés, per que per això tenie l' seu tant al any, que s' cobrare religiosament. Pero en canvi, etenian algún acte extraordinari? L' endemà,..., lo encarregat presenta la seua illista; tant lo Carderola, tant lo Carlets, tant lo Piga, y..... dessiguida, oros son trufos.

—Avuy! Deu m' en regardés d' anà á tocar per la corporació. Encara crech que 'ls dehuen als pobres musichs los báalls del embalat de fá tres anys. [Al meu temps ere un altre temps!]

—Be, sí, també antes los municipis tenien molt més ingressos.

—Y menos gastos que ara. Aixó ja ho sé.

—Menos gastos? ¡Yquals ne debien tindre!

—Ca, San cristíol! molts menos.

—No l' entenç.

—¿No? Donchs escolti. La Secretaria que avuy hi ha junt ab la Contaduria mes de vint empleats, allavars no hi havé mes que 'l Secretari y dos oficials, que eran lo Josephet Morillo, (Deu l' hi perdó) y l' Serret (que encara es ple de vida), y que cobraven, pel treval que feyen una miserìa, pot sé, vindrien á cobrá, tot lo més, uns 30 duros lo Secretari y 14 ó 15 duros cada hu dels dos oficials. Aixó per lo que atany á la Secretaria; per consegüent vagi comparant les demés dependències y veurà que ab menos gent se feya tot lo servèt de la mateixa manera que ara's fa, apart de que tants empleats com hi ha avuy, se fan un tip de treval, si massa'm fá dí, com al meu temps que hi havia molt menos gent.

—Encara l' entenç meno! Si una feina la fá un sol, sense cap ajuda trevalle molt mes que si te ausiliars, pera que una feina repartida, entre molts, toquen a menos que no que la fasse un sol. —Tampoch no m' ha entés.

—Prou. Y ara l' hi faré una comparansa. Figuris que ara me'n vaig al hostal del Roig, demanó un cunill pera mí tot sol. Be, aquell cunill menjantmel jo sol, me l' menjaré tot. Pero ve vosté, y com es natural, l' hi dieu, ¿es servit? y vosté.... m' accepte. Es clar que d' aquell cunill me'n pendrà part y per consegüent aquella part que m' haguera menjat jó, no me la menjo per què vosté m' ajuda á ferlo.

—Veu com té pa al ull?

—Donchs, espliques més clà.

—Aixó del cunill ja va pel rastre. Pero figures que á vosté lo fan anà á esmorzar y l' hi posen per primer plat una dotzena de truites á la francesa, 25 carníceres de bistecs, 6 dotzenes de pollastres, 25 ó 30 carníceres de llús, 10 pernils y per postres 60 cuarteres d' aumelles torrades, 40 arrobes de fruita, (encara que variada) 200 mantecados y 80 formatges. La obligació es de menjear vosté tot sol. ¿Qué s' ho menjarie?

—¡No senyor! ¡Ni vosté tampoch! Ahont va á parar ab tant recipiente?

—Donchs tampoch aquells empleats del meu temps

—El *Daily Telegraph* ha rebut un telegrama de Llorens Marquez, dient que l'artilleria boer de gros calibre va arribar dilluns a Konatipoort, ahont era esperat lo president de la República del Orange, M. Steijin.

Més tard s'ha rebut un altre telegrama del mateix punt, dient que actualment s'està sostenint un empennat combat a Komatiporto.

Se tem que les comunicacions hagin sigut desfruides.

A Llorens Marquez hi regna gran ansietat per saber 'ls resultats d'aquests combats.

—S'ha rebut un telegrama de Dallas (Estats Units), dient que s'ha tingut notícia de que la ciutat de Highisland, situada á la vora del mar al Sud Oest del comtat de Jefferson, va ser destruïda pel darrer cicló.

Totes les cases en número de mil, han sigut enrunades y s'han trobat més de 400 cadavres entre les runes.

—La noticia rebuda de Filipines comunicant una desfeta dels nort-americans, qu'han perdut 24 morts y molts ferits, ha produït en aquesta capital penosíssima impresió.

—Comunican de Nova York que segons 'ls informes oficials que s'han rebut del Estat de Texas, els morts á conseqüència del cicló que va passar el dia 8 per Galveston y las costas properas, pujan á 12,000.

—The Morning Post publica un despach de Washington confirmant el triomf del partit anti yanqui en les eleccions verificades á Cuba para designar 'ls delegats que han de concorrer á la Convenció constitucional que s'reunirà pel mes de novembre.

—Lo *Times* publica un telegrama de Pekin, en lo que's dona compte d'haver sortit una columna nort-americana en aussili dels cristians de Shue-niue.

d'inundació del carrer de Vilanova, que causà bastants perjudicis á dit carrer y á l'horta. L'esfàragement que s'apoderá d'aquests vehins en los primers moments, fou molt gran, perque tothom recordava los accidents y perdueras ocorreguts l'any passat ab lo mateix motiu, pero, gracies á Deu, la cosa no tingué tanta importància, debent esmentar que al donar-se los primers crits de *socorro*, una pobresa, la mare del infelis que morí aufegat en l'inundació de que deixó fet esment, quedà sensents y segueix grave á l' hora en que escriu aquestes ratlles.

Si les divisións polítiques no imperessin en nostra vila; si com deuria succehir, tothom marxes d'acord procurant les millores que aquí tenim d'esperar, que serien en benefici de tots nostres convehins; si no surés á Pons més l'enveja y l'egoisme que la germanor y l'afecte; si s'tingueràs verdader prestigi prop dels governants pera reclamar, ab la forsa de l'opinió, no la benevolència del caich, sino la justa determinació dels que exerceixen el poder públic, llavors creyem que podrà conseguirse, entre altres coses no monys importants, la desaparició de la constant amenassa que tenim, ab les freqüents inundacions que han portat ja dies de dol. Avuy hem d'espimar resignats á que's cambie la manera d'esser de nostres prohoms, y á que Deu possa remeyá a nostres mals.

—La virtuosa monja Carmelita Hermanna María, que fà molts anys cuya del Hospital municipal d'aquesta vila, en la qual conta ab grans y merescudas simpatias de tots sos habitants, està malalta de molta gravetat.

No li ha perque dir cuant 'ns alegrariam de son complert restabliment, perque pogués continuar sa cristiana y benèfica obra prop dels malalts, á quius ha consolat ab sus paraulas y ha edificat ab sus virtuts y exemplars.

Ll.

Pons 17 Septembre 1900.

Notes comarcals

PALLARS

—Durant aquest Estiu han sigut bastant buscats tota classe de minerals en l'alta muntanya del Pallars. «La Societat Sert» va fer entre altres denúncies la de la important mina de ferro del Bosch de Birós, terme municipal d'Aynet de Besán. Aquesta societat, ab datos suministrats per persona intel·ligent del país, en quals dats no's fixà be la societat, feu la demanda de pertenències donant lo punt de partida equivocat.

L'enginyer, Sor. Urrutia, representant, segons se diu de les mines de ferro de Bilbao, anà després á veure si la dita societat abarcaba ab les seues pertenències tota la part de superficie mineral y's trobà que la tal demarcació no agafava la mina; demanà allavors lo Sor. Urrutia les verdaderes pertenències corresponents á la superficie de la existència mineral. Pero tenim entès que també suffí equivocació per no esser ben determinats les punts cardinals.

Ultimament «La Societat Sert» ha fet altra denúncia sobre la mateixa mina rectificant la primera denúncia y també en lo B.O. no estaban expressats los punts ab lo seu verdader nom. En aquest estat de coses ¿de qui serà la mina?

—Lo dia 16 á les 7 de la tarde, diumenge, estabén reunits en una casa lo jovent de Ribera de Cardós ocupants en arreglar contes y cobrar les cuotas corresponents als gastos de la passada festa major, que fan per la Mare de Deu; per fútils motius se disputà algú fadri ab un casat arribant fins al llamentable extrem d'un fadri donar dos ganibetas al casat, y's diu que està molt grave.

Lo somatenent arrestà al agressor y algunos altres, qu'estan en poder de l'autoritat. Entre la familia del agressor y 'l ferit diuhen que existia ressentiments anteriors.

—Per tota la comarca del Pallars hi ha una sahà general que assegura una bona cullita de trunes y fesols, y estan les terres ab una bona disposició pera comensar a fer la sembrada.

—Corren molts compradors per lo bestiá de carn, pagantse á bons preus.

—Hi ha alguns pobles que s'ha presentat la passa d'una malaltia nova, que ve ab forts dolors de ventre y còlich ó diarrea de sanch. Aquesta malaltia atropella molt als malalts y ha causat algunes defuncions.

RIBERA ALTA

Pons.—Aquesta important vila celebrá sa festa major los dies 14, 15 y 16 del mes actual. La concurrència de forasters no fou molt gran, puig lo programa de festes no era gens atractiu. Vingueren, no obstant, un bon nombre de fils de aquí que per sus obligacions han de viurer en altres punts.

Les funcions religioses tingueren la brillantor á que 'ns te acostummat los virtuos Rector D. Joseph Augé, habenthi en dits tres días Missa solemne, ab sermó los dos primers, y molt lluïda professó lo 14, que recorregué, ab gran ordre, los principals carrers de la població.

De festes populars, apart la alegria que porta en sí la celebració de la major, no hi hagué més que concorreguts balls que's donaren en un bonich envelat, no habenthi lo mes petit incident per part de 'ls que's dedican al esbarjo propi de tals reunions. Una música d'Agramunt assistí á les funcions d'iglesia y al ball.

Hem de conseguir dos fets, que mimbaren l'alegria de la festa: l'un fou haberse cremat alguna part d'embelat lo darrer dia, lo qual privá de que se celebren balls en la nit del 16; y l'altre un amago

—Dijous á les nou de la vetlla se celebrá en lo local de *La Peña* la primera junta general á la que foren atentament invitats, convocada per la Comissió organitzadora de la *Societat Gimnàstica leridana*.

Se declarà definitivament constituida y's procedí al nombrament de sa junta, resultant elegits los senyors don Ramón de Sanmartino, President; Vicepresident, don Antoni Diana y don Narcís Giménez; Secretari, don Manel Giménez Catalán, Vicesecretari, don Dámas Carneado; Tresorer, don Joan Bergós; Contador don Artur Pujades y vocals, don Lluís Clot, don Ramón Felip, don Agustí Santesteban y don Antoni Pujol.

Foren també designats com a professors don Eduard de Palma y D. Alfret Samper.

S'acordà emetre doscentes accions de cinquessetes para la compra d'aparatos y mobiliari. La cuota mensual se fixà en tres pessetes. La Societat s'establirà en un local de la Rambla.

—Les Revdes. Mares Monjes de l'Ensenyança celebraran la festivitat de la beatificació de la venerable fundadora Sor Joana de Lestonach, ab solemnies funcions religioses avuy, matí y tarda.

—Los vehins del carrer de Caldererías se queixen, ab rahó sobrad, de dos infeccions que hi ha en dit carrer, material l'una y moral l'altra.

Constitueixen la primera unes emanacions ó perfums gens agradosos, que no tan sols causan la conseqüent molestia, sino que poden esser origen de malalties contagiosas, que cal evitar; es la darrera l'existència d'una munió de cases que hostatjen doanes de vida alegre, á quals reunions de nit hi assisteix un gran contingent de gent jove que ab sos crits y escandols, especialment los días de festa y ses vigiles, donan prova de la cultura de nostre poble.

Si estiguessim segurs de que les Autoritats han d'atendrer les denuncies de la premsa, quedaríam satisfets per haber contribuït á una bona obra. Ara no podém menys d'accidir al prech que 'ns han dirigit variis respectables interessants en l'assumpto, creyent que rés hem de conseguir en lo mateix, ja que la costüm es donar la callada per resposta, á nostres justes queixes.

—Los Rvns. Pares Mercenaris obsequiarán á sa patrona la Verge de la Mercé ab solemnes cults, predicant en ells l'eloquent orador sagrat y benvolunt amicli nostre, lo catedràtic del Seminari doctor D. Lluís Borrás.

—Han sigut sobreseixides les causes que se seguian contra lo nostre estimat company *El Pallarsa* per son article *Moroso habitual* y un solt de crònia que's refereix al luctuós dia 10 de Juliol de 1885, d'imborrable memòria.

Felicitem coralment al esmentat diari.

—Dels punts de Catalunya ahont ha comensat ja l'vermar se reben notícies verdaderament desconsoladores, donchs resulte que la carga sols se pague á sis pessetes, preu que no remunere los treballs que avuy exigeix lo cultiu de les vinyes.

Es lo que faltaba á la classe agrícola de nostre pais.

—Aconsellém á les persones que vaigin al passeig dels Camps Elisis á les nits, que s'proveheixin d'ulleres fumades, puig ab les continues interrupcions dels archs voltaics, es casi segura l'adquisició de malalties dels ulls, en cas de no fer us de tan útils aparatos.

—Los ilustrats Drs. Puig Piqué y Gelpí, Directors de les notables publicacions barcelonines *El Restaurador farmacéutico* y la *Revista farmacéutica*, que vinguieren á nostra capital ab motiu de l'Assemblea d'Apotecaris foren obsequiats lo dimecres passat per sos companys de premsa professional los redactors de *La Unión Médica* d'aquesta ciutat.

—Ha prestat lo jurament reglamentari davant de l'Audiencia Provincial nostre amich l'avocat D. Antoni Hernandez y Gràs.

—Se troba vacant la plassa de Metge titular de Torrelameo.

—Habérem rebut los números 59 y 60 del important periòdic artístich quincenal *Pel & Ploma* ab hermosos dibuixos d'en Cases y ben escrits articles literaris d'en Utrillo y Marquina.

—Nostre bon amich lo Rvent. En Joseph Cireira vicari de Mollerussa ha sigut nomenat catedràtic del Seminari de Solsona.

Lo felicitém coralment.

—Dijous s'inaugurarà ab molta concurrencia una serie de concerts al Café Suis que'l seu propietari ab molt bon acert dedica als seus habituals concurrents.

—En l'Audiencia Provincial se paga als testimoni, perits y jurats que han concorregut als jutjicis darrerament celebrats.

—Lo Sr. Benages president de l'Associació de Coros d'en Clavé ha presentat la dimisió de son carrech. Ha fet be, puig lo paper representat pels coros que dit senyor portà á París no corresponen ni mica á homens quin cap cubreix nostra barretina y quins cors tapen nostres gloriose quatre barres.

—L'empresa propietaria del sobre monedero ha tingut l'atenció d'enviants dos d'aquests sobre.

Es una bona invenció pera remetser per lo correu canvitats en metàllich, fent us d'aqueu nou servey creat per lo Gobern, sense necessitat de lletres ni giros.

—Se venen á tots los estanachs al preu d'un ral.

—Hem rebut y agraihem la llista de les composicions presentades al Certamen de la Academia B. Mariana la que publicarem en lo proxim número no sentim possible ferho en aquest per excés d'original.

—LA VEU DEL SEGREG 's ven en lo punt de periòdichs del «Café Suis».

A Barcelona, al kiosko de 'n Calaf devant de Bethlehem á la Rambla des leflors.

SECCIO COMERCIAL

Ab motiu de estar ocupats los pajesos en la cuilita de la broma uns y comensar á sembrar algun trosset regat altres, los dos últims mercats han resultat bastant desanimats, sostenintse per això los preus anteriors en tota classe de grà ó sigue de 18 á 19 pessetes los blats de primera de 16 á 17 lo de segona.

Los fabrés y fabes de 12 á 12 y mitja, y á 10 pessetes l'ordi.

S'han presentat ja una regular cantitat de mostres de panis primerencs de bona classe cotisantse á 11 pessetes y mitja, preu, remuneradó per lo pajes perque es una cullita segura sempre que la terra se prepara en bones condicions d'abons.

Diumenge passat y en lo local propi del Canal se féu la anunciada subasta del dret de nové de la cuilita de la broma dels pobles enclavats en la Zona regable d'Urgell. Los tipos foren regulars atés á la poca oferta que hi ha de dit fruit y apesar de tot això encara y hagué poble que la competència entre gent del mateix país ó siga per la enveixa propia del nostre caràcter, féu que pujés algunes nils de pessetes á favor de la societat.

Procurarem posarnos al corrent del tráfic y de les operacions preus y classes que elaboren en les diferencies classes que ja saben fer los propietaris, puig lo comers aquest avuy està mol retret per les causes que ja en altres revistes hem resenyat, y resulte que les classes son inferiors el any passat en dos graus y los preus continjan de 50 cénts. á 60 l'arroba.

En los mercats d'oli ja's va notar un poch més la puja de dit caldo y la plassa de Tortosa ho confirma més lo moviment d'embarch que's nota per diferts punts de la península.

També l'oli andalus ha pujat en menos de quinze dies unes once pessetes los 100 kilos, per lo tant ja podem deduir que la próxima cullita de les olives serà dolenta en quantitat y bona en preus.

Les plujes d'aquests dies son ja la preparació de puguer fer la sembrada en bones condicions de manera que si dins de la 1.ª quincena d'Octubre cau un poch més de seienté, es molt facil se pugui fer una bona sembrada perque hi ha una part mes de guaret que l'any anterior. Ja com vindrà donchs los pagesos de les terres de seca, comensan ha estar apurats de tan males anyades.

H. A.

SECCIO OFICIAL

Tribunals.—Judicis orals que's celebrarán en l'Audiencia Provincial durant la pròxima setmana.

Dimarts 25 á les 10.—Causa procedent del Jutjat de Sort per lesions contra Dolors Fort - Advocat Sr. Sol - Procurador Sr. Rey.

Dimecres 26 á les 10.—Causa seguida en lo Jutjat d' aquesta capital per injurias á les autoritats y attachs á l'integritat de la nació espanyola per medi de la imprenta contra l'Advocat D. Manel Roger de Lluria - Defensor, lo mateix processat - Procurador Sr. Tarragó.

A les 11.—Causa incoada en lo Jutjat de Balaguer per quebrantament de condemna contra Rosa Montané - Advocat Sr. Prim - Procurador Sr. Alvarez Peret.

Dijous 27 á les 10.—Causa procedent del Jutjat de Balaguer per furt contra Felip Gil y altre - Advocat Sr. Sol - Procurador Sr. Grau.

Divendres 28 á les 10.—Causa seguida en lo Jutjat d' aquesta ciutat per estafa contra Joseph Mateu - Advocat Sr. Ribalta - Procurador Sr. Domenech.

A les 11.—Causa procedent del mateix Jutjat per lesions contra identich processat - Advocat señor Arrufat - Procurador Sr. Grau.

Dissapte 29 á les 10.—Causa seguida en lo mateix Jutjat per furt contra Jaume Ibars - Advocat Sr. Rei - Procurador Sr. Alvarez Peret.

SECCIO RELIGIOSA

Dia 23, Diumenge. Sta. Tecla vg. y protomartir, patrona de Tarragona y S. Lino p. y mr. —Corànta Hores á St. Joan. La Archicofradia del Cor de Maria a S. Pau te comunió general á les 7 y exercici y sermó á les 6 de la tarda. A la mateixa hora començarà la Novena á Ntra. Sra. de la Mercé en sa Iglesia: á les 11 de la nit Maytines y á les 12 Missa canizada.

Dia 24, Dilluns.—Nostra Senyora de la Mercé y l'bt. Dalma

LA NOTA CÓMICA

¡Ayuda, fém, y..... diputats!

O serí fatalitat
senyors, ó serà mania,
que fen jo la *Nota Cómica*
haigi de tocar marina;
més no 'ls estrany que sigui
aquest mon tema obligat,
puig que fins la premsa anglesa
de la nostra s' ha ocupat.

Lo *The Morning Post* de Lòndres
diu ab un tó molt formal,
que 'l grant Silvela's proposa
refer la forsa naval,
y al efecte de que passin
sos plans á realitats,
vol construir desseguida
sobre uns vint acorassats,
y no de papé y de llama,
com li aconsellava jó;
los del invicto Paquito
estarán fets de cartró.
Y aixís la preeminència
sobre tots conservarà

y la marina espanyola
la més terrible serà,
y si algún dia una guerra
tenim ab altres nacions,
ja sabem que la marina
d'Espanya.... ha de anar á fons,
pero com perdrém los barcos,
sens salvarse un marinier,
la derrota, serà ab *hora*
y queda l'honor sencer.

No seguis *llis* Silvela de ma vida
ni prenguis eix assumptu ab tant anhel,
puig que á Inglaterra, á França
y fins á Xina, s'diverteix tothom prenente 'l pel.

Lo seu cap no està fet per la marina
encar que 't posis uniforme de gala,
farà més servey, y molt mal menos
si 'l destinessis á... *ser pom d' escala*.

Y com que la marina es dins del mar
y d'allí aigua traure pera regar,
los vaig á di una cosa molt guasona
que trech del Brusí... del de Barcelona.

Entra lo dit diari
tot fent comparacions
entre *femés y plantes*,
diputats y eleccions.

Diu que com los arbres
volen sé abonats, també necessitan
fém los diputats, y 'ls els proporcionan
los Ajuntaments y dins de les urnes
y tiran los *fems*.

Y encar que 'l llenguatje
es molt figurat, al llegí eixes coses
ni he representat
al Barzanallana
al peu d'un *feme* demanant á un *Battle*
que 'l colgués ben bé, puig tent sols d'eix modo
podrà conseguir representá á Lleyda,
qu'es su únic fi; y promet al acte
á cambi del *fem*, pons, estacions novas
y tot cuant vulguém més un cop la planta
lo *fem* ha elevat del que li dò vida.

no s' ha recordat,
y aixó de cert modo
ja 'ns ho mereixém
puig sols per promeses
doném nostre *fem*,
fem que no es tal cosa,
fem que vol dir *vots*,
aixís mos enganyan
per ser.... bons xiots.

Lo *fem* de les Borjes
don més resultats
puig Olivarts sembren
y naixent Jutgats;
fa ja que va neixe
mes de setze mesos
mes hi ha entrat *mildium*
segóns certs pagesos.

Y si 'm volen creure
valents *femadors*
femeu alle de bruixa
romers y timóns,
plantes venenoses,
y calamitats
pero no *femesen*
may més diputats.

SOL Y POBRE.

LLEYDA.—IMPRENTA DE SOL Y BENET.—1900.

SECCIO D' ANUNCIS

ALS HERNIATS
(TRENCATS)

D. Joseph M. Huet està autorisat per l'inventor
dels «Parches Gombau», pera l'aplicació dels mateixos,
que com lo vendatge aproposit, propi de sa
invençió, produceix efectes maravillosos pera la retenció,
y curació de les hernies (trencadures) com ho poden
afirmar infinitat de malalts que han curat.

DIRIGIRS Á DON JOSEPH A. HUET

Afores del Pont, casa de D. IGNACI PONTI, pis 2.º, porta 1., LLEYDA

ESTABLIMENTS DE ARBORICULTURA Y FLORICULTURA

J. LLAURENS

SITUAT AL ÚLTIM DEI PASSEIG LATERAL DELS CAMPS ELISEUS Y DEVANT DE LA ESTACÓ DEL NORT

LLEYDA

Arbres fruiters de tota mena, y especialitat en olivers, arbres forestals pera passejos y carreteres, plantes pera jardins, llavors y flors en tot temps del any. Se fan tots quants treballs se refereixen á dit art.

Demàncense notes de preus, que serán enviades á volta de correu.
Direcció telegràfica y postal:—Llaurens, Horticultor, Lleyda

LA VEU DEL SEGRE

SETMANARI REGIONALISTA

Preu de suscripció 5 pesetes l'any

Número solt 10 céntims

Anuncis a preus convencionals

Redacció y Administració, Fraga, 17.1.^{er}

LLEYDA

Premiat á tots los concursos á que ha sigut presentat

ANIS DEL PILAR

Destileries de Ramon Arrufat

CATALUNYA, 1.—LLEYDA

Los consumidors d'ANIS li han donat l'importancia
que mereix, propagant son fi paladar y excelentes condicions
estomacals.

L'Anis del Pilar es una beguda altament higiénica.

Tan conegut es aquet producte á Espanya y á Amèrica,
que no necesita comentaris.

Primera á Lleyda ✪ La Nova Estrella

FÀBRICA DE PASTES PERA SOPA

MOGUDA PER LA ELECTRICITAT

Joseph Llobet Farrán

6-BLOND-DEL-6

Especialitat en pastes de sémola sola, sens cap barreja de fècula, molt nutritives, per contindrer gran cantitat de gluten, y per lo tant aproposit pels estòmachs més delicats, per ser més facil sa digestió.

P. ESTASEN

CATALUNYA

Estudio acerca las condiciones de su engrandecimiento y riqueza

Forma un volum en quart de 880 páginas ab napes
y elegantment encuadernat ab tela.

PREU 15 PESSETES

Se ven en la Llibrería de SOL Y BENET